

За ученицитѣ отъ първоначалнитѣ училища се уредиха и литературни четения.

Само азъ бѣхъ детски писателъ отъ цѣлата група редактори, та четохъ самичкѣ разкази и приказки предъ ученицитѣ. Сутринта на 3 май се устрои четене предъ всички ученици отъ първоначалното училище „Св. Климентъ“ и предъ ученицитѣ отъ първо и второ отдѣления на училище „Отецъ Паисий“.

Малкитѣ слушатели следѣха съ затаенъ дѣхъ приказкитѣ и разказитѣ. Съ свѣтнаха отъ радостъ очи поглѣщаха всичко прочетено и съ бурни удобрения и ржкоплѣскания испращаха всѣка прочетена приказка и разказъ.

После ученицитѣ изпѣха нѣколко училищни пѣсни и радости и доволни си отидоха дома, — да се похвалятъ на родителитѣ си.

Следъ обѣдъ се устрои четене за ученицитѣ отъ трето и четвърто отдѣления на училище „Отецъ Паисий“, които сжщо съ голѣма радостъ изслушаха всички прочетени разкази и приказки.

Единъ ученикъ отъ III отдѣление, издекламира съ чудно умение и възторгъ голѣмото стихотворение отъ I книжка на „Свѣтлука“ — „Кждето свободата грѣе“.

Накрай учителката Йордана Попова съ горещи думи изказа благодарността на ученицитѣ за изнесенитѣ четения. Ученицитѣ ми поднесоха разкошенъ букетъ цвѣта.

Четиритѣ дни прекарани въ Охридъ и край Охридското езеро ще останатъ свѣтли и скъпи спомени въ живота ми.

РЕСЕНЪ

На отиване и връщане отъ Охридъ се минава и презъ будния и красивъ градъ Ресенъ, прочутъ съ своитѣ хубави ресенски ябълки и круши. Видѣхме подъ града цвѣнали чуднитѣ ресенски градини. Видѣхме ги и съжалявахме много, че нѣмахме време да останемъ по-дълго въ Ресенъ, да походимъ изъ градинитѣ му, да имъ се порадваме и подишаме сладкия ароматъ на цвѣналитѣ овошки.

Отъ височинитѣ на ресенското шосе видѣхме и Преспанското езеро, което блестѣше като ясно огледало. Водитѣ отъ Преспанското езеро се провиратъ подъ Галичица-планина и се изливатъ въ Охридското езеро. Чудна игра на природата!

СЕЛО ЦАПАРИ

Ето изпрѣчва се отъ дѣсна страна на шосето планината Пелистеръ съ своитѣ остри и снѣжни върхове. Шосето се вие въ нейнитѣ поли. Вече сме надъ Битоля. Спираме и се отправяме за село Цапари въ политѣ на планината. Селото е на два километра отъ шосето. Отправяме се пешкомъ. Тамъ, въ това село, въ обща гробница, се пазятъ коститѣ на сто и петдесетъ четници, загинали презъ голѣмото Илинденско въстание презъ 1903 година.